

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Per una tecnologia amb valors

D'un temps ençà, la tecnologia, especialment l'arribada de la intel·ligència artificial, està ocupant un espai cada cop més rellevant en les nostres vides i en les nostres converses. La tecnologia des de fa dècades ha avançat amb l'objectiu de fer la nostra vida més fàcil i còmoda. Permetem que les màquines calculin, escriguin, corregeixin, creïn i, fins i tot, pensin per nosaltres.

Així, per exemple, ens hem acostumat a saber amb exactitud els carrers per on transitarem i, si ens perdem, tenim un guia sol·lícit i no cal que triem a l'atzar algú perquè ens situï i ajudi. Quan volem adquirir un producte, el ventall de possibilitats és am-

pli i amb un parell de cerques virtuals tindrem la informació necessària per anar-lo a buscar o encara millor, perquè ens el portin. Si patim per algú, un missatge ràpid ens alleujarà immediatament.

I ara hem fet un pas més amb la intel·ligència artificial, partint de quantitats ingents de dades generades per nosaltres podem crear en poc temps allò que ens costaria invertir-ne molt, cosa que ens meravella. No obstant això, no tot són flors i violes. Segons un estudi recent publicat pel Fons Monetari Internacional, aquesta nova tecnologia afectarà aproximadament el 40% dels llocs de treball a escala global i, en el cas de les economies avan-

çades, el 60% de l'ocupació en patirà un impacte més o menys directe.

Precisament, en relació a aquesta situació, el passat 1 de gener el papa Francesc emetia un missatge amb motiu de la 57a Jornada Mundial de la Pau en què demanava que es posés la tecnologia al servei de la pau i de la dignitat de les persones: «La dignitat intrínseca de cada persona i la fraternitat que ens vincula com a membres d'una única família humana, han d'estar a la base del desenvolupament de les noves tecnologies». Els reptes futurs que planteja la irrupció de la intel·ligència artificial són majúsculs i cal que els afrontem tenint sempre presents els valors que Jesús ens va ensenyar, per tal que la terra «esdevingui una llar digna de tota la família humana» (*Gaudium et Spes*, 57).

Per això, cal que prenguem consciència de la necessitat d'utilitzar la tecnologia èticament i d'una manera responsable. No podem oblidar que la intel·ligència artificial és una eina que ha d'estar al servei de tota la humanitat, sense descartar ningú. I és que, en el fons, el que ens fa humans és la capacitat de sentir empatia per als altres, de ser solidaris, d'estimar, de pensar en el sentit transcendent de la vida. El que podríem definir com a intel·ligència espiritual.

Benvolguts germans i germanes, preguem a Déu que ens ajudi a recordar la nostra dignitat humana i que faci de nosaltres una eina al servei de la pau i de la concòrdia. Totes les respostes que ens pugui donar la intel·ligència artificial no poden oblidar els valors de Jesucrist. Ell és el camí, la veritat i la vida.

ACTUALITAT

Mons. Javier Vilanova: «Com a comunicadors, sou sembradors de la Bona Nova»

El 24 de gener és un dia important a l'agenda dels periodistes, ja que celebren el dia del seu patró, sant Francesc de Sales. A l'Arxidiòcesi de Barcelona, com és tradició, la celebració va tenir lloc a la parròquia del sant ubicada al Passeig de Sant Joan, en la qual s'hi van aplegar diversos professionals del gremi de comunicadors. Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, va ser l'encarregat de presidir la celebració. Entre els preveres concelebrants, destacava també el rector de la parròquia Mn. Ramon Corts.

En el moment de l'homília, el bisbe Mons. Javier Vilanova va donar les gràcies als periodistes per

comunicar, dia a dia, allò que passa amb «esforç i entrega». També va recordar que no es tracta només de comunicar, sinó de «fer-ho des del rigor, la veritat i la lleialtat». «Teniu molts mitjans per arribar a les persones, però l'important és tocar el seu cor», va reblar.

Al final de la celebració, el director de l'Oficina de Comunicació de l'Arquebisbat, Mn. Ramon Ollé, va dirigir unes paraules als periodistes a través del diaca Mn. Aureli Ortín. En aquest comunicat, va lamentar la seva absència per malaltia, i va agrair als periodistes la seva tasca com a comunicadors, animant-los a treballar per al «bé de la veritat i de

la transparència informativa», seguint l'exemple de sant Francesc de Sales.

ENTREVISTA

El patrimoni de l'Església

ROBERT BARÓ

L'Església és present a l'arxidiòcesi de Barcelona des de finals del s. III. Al llarg d'aquests segles, la comunitat humana i la cristiana s'han anat entrelaçant, de manera que és impossible destriar l'una de l'altra. Per als cristians, «és la petjada que han deixat els nostres avantpassats i també l'aportació cultural que seguim fent al nostre món amb elements tan destacats com la basílica de la Sagrada Família o manifestacions de patrimoni cultural immaterial com la processó de Corpus i els pessebres», afirma el Dr. Robert Baró, director del Secretariat de Patrimoni Cultural de l'arquebisbat de Barcelona.

Quins tipus de patrimoni té l'Església?

Podem parlar de patrimoni arquitectònic, moble, documental i el menys conegut de tots, el patrimoni cultural immaterial. A Catalunya, aproximadament el 80% del conjunt de patrimoni cultural ha estat produït, utilitzat i conservat per l'Església catòlica. És un dels grans serveis que fem a la nostra societat.

La comunitat cristiana necessita tenir aquest patrimoni?

I tant que sí! Forma part de la nostra manera d'existir com a comunitat. El cristianisme és una fe que es fonamenta en el misteri de l'Encarnació. Déu s'ha fet present en la Creació, ha compartit la nostra naturalesa, i en la imatge d'aquesta naturalesa el podem reconèixer. Els elements que s'han fet servir per a la pregària comunitària i la celebració dels sacraments esdevenen per a nosaltres un signe d'identitat i un especial nexa tant amb Déu com amb l'Església Universal.

Què ens aporta a la nostra fe poder pregar amb aquest patrimoni?

D'una banda, la contemplació de la bellesa, que és un dels camins de trobada amb Déu, anomenat «via pulchritudinis». Els edificis, escultures o pintures bells ens porten a contemplar la bellesa de Déu. D'una altra, amb el patrimoni que ens arriba dels nostres avantpassats entrem en comunió amb les comunitats que ens han precedit.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

En la salut i en la malaltia

«Jo et prenc per muller, i et prometo que et seré fidel en la prosperitat i en l'adversitat, en la salut i en la malaltia i que t'estimaré i honoraré tota la vida». El dia que es varen casar, fa cinquanta quatre anys, poc podien pensar que la promesa que es feien amb aquestes paraules arribaria a marcar les seves vides, com va fer-ho.

La jove família s'engrandí amb l'arribada de dues filles. La vida familiar era plàcida. Pare i mare enfortien el seu amor veient créixer les filles, dedicats a les seves feines laborals i implicat el pare en activitats associatives... conscients del pas de Déu per les seves vides. Fa quaranta anys, catastrophe després de casar-se, la mare emmalaltí greument. Des de llavors passà hospitalitzada moltes llargues temporades. Esdevingué una dona a la qual la malaltia convertí en fràgil i estimava, però, des de la fragilitat. En va donar testimoni a bastament. Morí una de les filles en plena joventut. Tràngol difícil de pair pels pares, més en la situació de la mare. L'espòs, però, sempre al costat «en la salut i en la malaltia». Sempre amatent a les se-

ves necessitats «t'estimaré i t'honoraré tota la vida». Amb ell sortia a passejar, ell l'ajudava a viure la vida quotidiana. Se sentia estimada per ell. Dia rere dia, quaranta anys.

Quan, consumida per la malaltia, traspassà, els familiars moguts pels llaços de sang, els amics per l'amistat i el veïnatge per la proximitat quotidiana ompliren l'església parroquial amb un silenci carregat de sentit. El celebrant remarcà: «L'esposa, la mare, l'àvia, ens ha deixat. Ha marxat a l'encontre dels qui estimava i l'han precedit, ha retrobat la filla, rescaballada del dolor i, recuperats els éssers estimats, junts, cap a l'encontre de l'amor de Déu. I, des d'aquesta proximitat, a seguir vetllant pels seus, molt especialment pel seu marit, l'amor de la vida, el company de sempre i a totes, en la salut i la malaltia com es varen prometre el dia del seu casament.» «L'amor és pacient, és bondadós; (...) no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta. L'amor no passarà mai» (1Co 13, 4-7).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Sinfonía de Oración

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Entre las tareas que durante este año hemos de realizar, el Papa nos llama a participar en un armonioso, solidario y fraterno testimonio de fe. Con una «Sinfonía de Oración», prepararemos unidos el Jubileo del 2025. El día de la Virgen de Lourdes del año pasado, el santo padre Francisco dirigió una carta a monseñor Rino Fisichella, presidente del Pontificio Consejo para la Promoción de la Nueva Evangelización, en la que le presentaba sus anhelos.

«En este tiempo de preparación, me alegra pensar que el año 2024, que precede al acontecimiento del Jubileo, pueda dedicarse a una gran «sinfonía» de oración; ante todo, para recuperar el deseo de estar en la presencia del Señor, de escucharlo y ado-

rarlo». Agradecer a Dios los dones de su amor, alabar su obra en la creación, respetarla y salvaguardarla. Oración, voz de «un solo corazón y una sola alma» (cf. Hch 4,32) que mueve a ser solidarios y a compartir; confianza con el Señor cada día, vía de santidad. Vivir la contemplación en la acción. Abrir nuestros corazones para recibir la abundancia de la gracia, ¡hacer del «Padre Nuestro» nuestro programa de vida!

Pidamos a la Virgen María que nos acompañe en este importante acontecimiento espiritual, eclesial y social. Que bajo el lema «Peregrinos de la Esperanza» seamos testimonio vivo de fe y confianza, mientras intensificamos nuestro compromiso sinodal.

Lectures de la missa diària i santoral

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliàna, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dijous [1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Eïsenda, vg.

9. ■ Divendres [1Re 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. □ Dissabte [1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg, germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ † Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)
[Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: ¿Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

Salm responsorial (146)

R. Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa a difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo soc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo:

«¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

Salmo responsorial (146)

R. Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le hablaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochece, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios, y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.

COMENTARI

Jesús guareix el sofriment físic, moral i espiritual

La curació de la sogra de Pere (1839), de John Bridges. Museu d'Art de Birmingham (Anglaterra).

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

El sofriment, el dolor, la malaltia, en sotragueja quan l'experimentem en nosaltres mateixos i en aquelles persones que estimem.

I el que ens pot passar a cada un de nosaltres avui, també passava en temps de Jesús, a Ell mateix i als seus apòstols. La vida d'un seguidor de Jesús no sempre és joiosa ni bonica i es pot experimentar amb pau i salut.

Els contratemps i sotracs forts, al llarg de la vida es produeixen i ens poden desconcertar, fins al punt de fer-nos enrere en qüestions molt significatives, que pensàvem que mai deixariem de fer. Mantenir la fe enmig del sofriment, ens condueix cap a una gran maduresa de bons deixebles del Senyor; però de vegades, les situacions poden ser molt dures, encara que la confiança en Déu sigui molt gran.

La sogra de l'apòstol Pere té febre, no pot servir ni ajudar a aquells que van a casa seva. És el sofriment físic, o una malaltia que li impedeix poder realitzar bé la seva missió.

Pot ser una bona imatge d'aquelles dificultats que tots podem experimentar quan no ens sentim ben disposats per ajudar i servir els que tenim al costat, i ho hauríem de fer. Jesús «li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula».

Al vespre, Jesús «va curar molts malalts de diverses malalties, i va treure molts dimonis» (vicis, defectes, pecats, obsessions, possessions?), que podríem catalogar com a mals morals.

Però la vida de Jesús no és la d'un activista que no para mai de fer coses i més coses en bé d'aquells que el segueixen i l'escolten. Ell, tot sovint «es retira a llocs solitars i s'hi queda pregant». La pregària, el diàleg confiat amb Déu Pare, la dimensió espiritual, marca molts moments de la seva vida.

Podríem dir que l'evangeli de Marc ens explica una jornada de la vida de Jesús. En la qual es mostren dues grans realitats: per un costat uns fets ben palpables de guaricions i millores de la vida de diferents persones, i per altra part, que Jesús desitja que la seva Bona Nova arribi a tots els pobles, a tothom.

El contingut del missatge d'avui, ens ha d'ajudar a tots nosaltres a fer vida de bons deixebles, i passar pel món fent el bé.

ACTIVITATS DEL SR. CARDENAL

Consell de Cardenals. Del 5 al 7 de febrer el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, participarà a la reunió del Consell de Cardenals que assessora el Sant Pare, a la Ciutat del Vaticà.

Comissió Permanent de la CEE. El proper dijous, 8 de febrer, el cardenal Joan Josep Omella presidirà aquesta comissió de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid.

AGENDA

Confirmacions al Col·legi Abat Oliba Loreto. El proper dijous, 8 de febrer, a les 19.30 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, administra el sagrament de la confirmació a la fe catòlica a un grup d'alumnes del Col·legi Abat Oliba Loreto, de Barcelona. (Av. de Pearson, 9).

La cultura cívica com a cultura de pau. El proper dijous, 8 de febrer, a les 19 h, tindrà lloc la conferència «Persona, comunitat i civisme en un context de pau i de guerra», a càrrec d'Albert Llorca Arimany (IEMC). Serà al Seminari de Cristianisme i Justícia. (c/ Roger de Llúria, 13).

Parròquia de Sant Josep de Mataró. El proper dijous, 8 de febrer, a les 19 h,

tindrà lloc la conferència «Antic Testament i la psicologia dinàmica. Lectura dels 11 primers capítols del Gènesi. Figures de l'Antic Testament com a models psicològics». Aquesta conferència és la primera xerrada d'un cicle de quatre, que van a càrrec del professor Jaume Patuel i que se celebren el 15 i el 22 de febrer. Organitza: l'Escola de Teologia del Maresme, Cristianisme s. XXI i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB).

Exercicis espirituals per a mossens. Del dilluns 5 al divendres 9 de febrer, Mons. Javier Vilanova i Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, estarà d'exercicis espirituals per a mossens. Serà al Desert de les Palmes (Castelló). Organitzat per la diòcesi de Sogorb-Castelló.

Xerrada als religiosos teatins amb motiu dels seus 500 anys. El proper divendres, 9 de febrer, a les 17 h, Mons. David Abadías, bisbe auxiliar de Barcelona, farà una xerrada als religiosos teatins amb motiu dels seus 500 anys. A les 18 h, presidirà la missa per als religiosos teatins a l'església de Sant Gaietà, de Barcelona.

Portes obertes a la Sagrada Família. Amb motiu de les festes de Santa Eulàlia, la Basílica de la Sagrada Família convida la ciutadania a dues jornades de portes obertes els dies 10 i 11 de febrer, el dissabte de 15 a 17.30 h i el diumenge de 15 a 18 h. Totes les persones interessades podran inscriure's

al sorteig a través de la pàgina web de la Sagrada Família i les xarxes socials (sagradafamilia.org), entre les 10 h del 29 de gener i les 21 h del 4 de febrer. El sorteig tindrà lloc el mateix diumenge 4 a partir de les 21 h, i el dilluns 5 es podrà consultar la llista de les persones guanyadores a la pàgina web.

Espai d'interioritat Francesc Palau. El proper dijous, 15 de febrer, a les 19 h, se celebrarà la conferència «L'experiència espiritual de sant Francesc d'Assís: carícia i tendresa per l'avui». Anirà a càrrec del Dr. Manuel Vallejo, caputxí. La xerrada es podrà seguir en format híbrid (online i presencial). (c/ de la Immaculada, 53-55).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les. El proper dissabte, 17 de febrer, a les 10 h, se celebrarà un recés de Quaresma que portarà per títol «Ara és l'hora favorable», amb la Gna. Conxa Adell i Cardellach. Podeu fer la vostra inscripció a: activitatspuelles@gmail.com.

Consulta altres actes de l'agenda diocesana

LLIBRES

A l'escolta de Déu, de Klaus Hemmerle. Aquest llibre de 160 pàgines, editat per l'Editorial Claret, vol oferir a tothom una ajuda per descobrir i aprofundir la pregària, d'interès per a qualsevol, també per als no-orants. De fet, el supòsit no és saber pregar sinó voler pregar, la voluntat d'emprendre juntament amb altres homes i dones «l'aventura de la pregària. És un llibre per pensar, sobre Déu, el món i nosaltres mateixos».

El misterio de los cinco misterios, de Luciana Caro. Aquest llibre de 136 pàgines, editat per San Pablo, parla sobre la història de superació personal de la Loli, una adolescent que ha de lluitar amb diversos fronts: el *bullying* que pateix a l'institut, el dol per la mort del seu pare i la profunda tristesa de la seva mare després de perdre el seu espòs. La veu de l'àvia, d'una profunda fe, aconseguix penetrar la protagonista, conduint els seus passos cap al descobriment de l'arma definitiva per a totes les seves batalles.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Por una tecnología con valores

De un tiempo a esta parte, la tecnología, especialmente la llegada de la inteligencia artificial, está ocupando un espacio cada vez más relevante en nuestras vidas y en nuestras conversaciones. La tecnología desde hace décadas ha avanzado con el objetivo de hacer nuestra vida más fácil y cómoda. Permitimos que las máquinas calculen, escriban, corrijan, creen e, incluso, piensen por nosotros.

Así, por ejemplo, nos hemos acostumbrado a saber con exactitud las calles por las que transitamos y, si nos perdemos, tenemos un guía solícito y no hace falta que elijamos al azar a alguien para que nos sitúe y ayude. Cuando queremos adquirir un producto, el abanico de posibilidades es amplio y con un par de búsquedas virtuales tendremos la información necesaria para ir a comprarlo o mejor aún, para que nos lo entreguen en casa. Si sufrimos por alguien, un mensaje rápido nos aliviará de inmediato.

Y ahora hemos dado un paso más con la inteligencia artificial, partiendo de cantidades ingen-

tes de datos generados por nosotros mismos podemos crear en poco tiempo lo que nos costaría invertir mucho, lo que nos maravilla. Sin embargo, no todo es coser y cantar. Según un reciente estudio publicado por el Fondo Monetario Internacional, esta nueva tecnología afectará aproximadamente al 40% de los puestos de trabajo a escala global y, en el caso de las economías avanzadas, el 60% del empleo sufrirá un impacto más o menos directo.

Precisamente, en relación con esta situación, el pasado 1 de enero el papa Francisco emitía un mensaje con motivo de la 57.ª Jornada Mundial de la Paz en la que pedía que se pusiera la tecnología al servicio de la paz y de la dignidad de las personas: «La dignidad intrínseca de cada persona y la fraternidad que nos vincula como miembros de una única familia humana, deben estar en la base del desarrollo de las nuevas tecnologías». Los retos futuros que plantea la irrupción de la inteligencia artificial son mayúsculos y es necesario que los afrontemos teniendo

siempre presentes los valores que Jesús nos enseñó, para que la tierra «llegue a ser morada digna de toda la familia humana» (*Gaudium et Spes*, 57).

Por eso, debemos tomar conciencia de la necesidad de utilizar la tecnología éticamente y de una manera responsable. No podemos olvidar que la inteligencia artificial es una herramienta que debe estar al servicio de toda la humanidad, sin descartar a nadie. Y es que, en el fondo, lo que nos hace humanos es la capacidad de sentir empatía por los demás, ser solidarios, amar, pensar en el sentido trascendente de la vida. Lo que podríamos definir como inteligencia espiritual.

Queridos hermanos y hermanas, pedimos a Dios que nos ayude a recordar nuestra dignidad humana y que haga de nosotros una herramienta al servicio de la paz y la concordia. Todas las respuestas que pueda darnos la inteligencia artificial no pueden olvidar los valores de Jesucristo. Él es el camino, la verdad y la vida.